

Sygn. akt V Pa 80/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Iwona Michalak (spr.)</i>
	<i>SSO Bożena Fabrycy</i> <i>SSR del. Aneta Jagodzińska</i>
Protokolant:	st. protokolant sądowy Dominika Filipczuk

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2015 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. M.

przeciwko (...) SA z siedzibą w P.

o odszkodowanie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 23 stycznia 2015r. sygn. akt IV P 395/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od B. M. na rzecz (...) SA z siedzibą w P. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za II instancję;

III. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach na rzecz radcy prawnego M. W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSR del. Aneta Jagodzińska SSO Iwona Michalak SSO Bożena Fabrycy

Sygn. akt V Pa 80/15

UZASADNIENIE

Powód B. M. po sprecyzowaniu powództwa wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w P. na jego rzecz kwoty w wysokości 22.350,00 złotych tytułem odszkodowania z tytułu wadliwego rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty.

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo, zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 77 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu i przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach na rzecz radcy prawnego M. W. kwotę 90 złotych powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług od tego rodzaju czynności tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Rejonowy ustalił, że B. M. zatrudniony był przez pozwaną (...) S.A. w P. od dnia 14 czerwca 2010 roku, początkowo na podstawie umowy zlecenia, później na podstawie dwóch umów na czas określony od 1 października 2010 roku do 30 kwietnia 2011 roku i od 1 maja 2011 roku do 30 listopada 2011 roku, a od dnia 1 grudnia 2011 roku do dnia 30 czerwca 2013 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego menadżera ds. sprzedaży za wynagrodzeniem w kwocie 7450 złotych brutto miesięcznie.

Bezpośrednim zwierzchnikiem B. M. był J. G.. Powód świadczył pracę jako tzw. pracownik mobilny głównie na terenie województwa (...), prowadząc biuro w domu na zasadzie „home office”.

Do zakresu czynności B. M. należało: realizowanie działań marketingowych, bieżąca obsługa klientów, prowadzenie ewidencji w zakresie obsługi klientów, analiza rynku i rozpoznawanie potrzeb i oczekiwań obsługiwanych klientów w zakresie sprzedaży energii, usług komputerowych i usług dodatkowych, prowadzenie negocjacji w zakresie zapłaty zaległych należności przez obsługiwanych klientów, przygotowywanie planów sprzedaży energii i usług kompleksowych dla obsługiwanych klientów, przygotowywanie wymaganych raportów i analiz dotyczących obsługiwanych klientów, podejmowanie działań mających na celu zwiększenie sprzedaży energii i usług dodatkowych, organizacja przekazywania danych niezbędnych do właściwej realizacji umów zawartych z klientami kluczowymi, pozyskiwanie informacji o ryzykach wpływających na sprzedaż energii i usług kompleksowych oraz wykonywanie innych czynności i zadań zleconych przez kierownika.

Uchwałami Zarządu (...) S.A. w P. nr (...) z dnia 17 maja 2012 roku oraz nr (...) z dnia 30 października 2012 roku zmieniono (...) S.A. zatwierdzony uchwałą Zarządu nr (...) z dnia 15 października 2010 roku. Zlikwidowano Biuro Ekspansji Rynkowej, w ramach którego pracował powód. Zlikwidowano zakres zadań, którymi zajmowało się to Biuro, w tym również zlikwidowano zadania, którymi zajmował się B. M..

W 2013 roku wszyscy pracownicy zatrudnieni w zlikwidowanym Biurze (...) S.A. w P. w tym samym charakterze co B. M. otrzymali wypowiedzenia umów o pracę. Każda z tych osób miała swój określony rewir, na obszarze którego wykonywała swoją pracę. W przypadku B. M. to był to teren województwa (...). Po zwolnieniu tych osób nie było żadnego pracownika w regionie (...), który wykonywałby tego typu zadania.

Pismem z dnia 16 października 2012 roku Zarząd pozwanej Spółki (...) S.A. w P. zawiadomił Organizację (...), którego członkiem był B. M., o zamiarze rozwiązania z nim umowy o pracę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia w trybie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Organizacja (...) nie zajęła stanowiska w sprawie. Fakt, iż pomiędzy konsultacją związkową a wypowiedzeniem umowy o pracę upłynęło ponad 6 miesięcy wynikał z nieobecności powoda w pracy na skutek choroby.

Oświadczeniem z dnia 6 maja 2013 roku pozwany pracodawca wypowiedział powodowi umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony w dniu 1 grudnia 2011 roku z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30 czerwca 2013 roku w trybie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844 ze zm.).

Jako jego przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę na wskazano likwidację przez pracodawcę zadań realizowanych przez Biuro Ekspansji Rynkowej, tj. również zadań bezpośrednio realizowanych przez powoda jako osobę zatrudnioną w Biurze Ekspansji Rynkowej. W konsekwencji wskazano w oświadczeniu, iż likwidacji ulega również stanowisko pracy zajmowane przez powoda, tj. Starszego Menadżera ds. Sprzedaży według taryfikatora kwalifikacyjnego pracodawcy – Starszego Specjalisty ds. Sprzedaży. Ponadto wskazano, że zadania objęte zakresem obowiązków powoda po likwidacji jego stanowiska pracy nie będą realizowane w ramach struktury organizacyjnej pracodawcy.

W związku z rozwiązaniem umowy o pracę w trybie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników z zachowaniem okresu wypowiedzenia B. M. wypłacono z tego tytułu odprawę w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia za pracę.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo B. M. nie jest zasadne.

Sąd ten zauważył, iż w niniejszej sprawie okolicznością sporną pozostawało ustalenie czy pozwana zasadnie i zgodnie z obowiązującymi przepisami rozwiązała łączącą ją z powodem umowę o pracę.

Przywołując treść art. 38 k.p. Sąd pierwszej instancji wskazał, iż okoliczność, że pracodawca o zamiarze wypowiedzenia umowy o pracę poinformował reprezentującą powoda zakładową organizację związkową – pismem z dnia 16 października 2012 roku nie budzi wątpliwości. Potwierdzają to dokumenty załączone do akt sprawy, a także zeznania świadka J. T., które Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, iż pracodawca dochował wymogów formalnych związanych z wypowiedzeniem umowy o pracę, ponieważ oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zawarł w piśmie z dnia 6 maja 2013 roku, które doręczył powodowi w tym samym dniu, w piśmie tym wskazał przyczynę rozwiązania umowy o pracę oraz pouczył powoda o przysługującym mu prawie odwołania do sądu pracy. Także okres wypowiedzenia został przez pracodawcę określony w sposób prawidłowy. Sąd podkreślił dodatkowo, że przyczyna z powodu której pracodawca zdecydował się na rozwiązanie z powodem umowy o pracę została podana w sposób jasny i konkretny, a nadto spełniony został wymóg konsultacji z zakładową organizacją związkową.

Sąd pierwszej instancji przeanalizował przyczynę wypowiedzenia przedmiotowego stosunku pracy pod kątem jej prawdziwości, w następstwie czego uznał, iż przyczyna ta była autentyczna, za czym przemawia okoliczność, iż w ramach zmian organizacyjnych nie dokonano tylko i wyłącznie likwidacji stanowiska pracy powoda, ale zlikwidowano też stanowiska wszystkich pracowników Biura Ekspansji Rynkowej.

Podniesiona przez powoda okoliczność zamieszczania nowych ofert pracy, zdaniem Sądu, mogłaby świadczyć o nieprawdziwości przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę gdyby jej celem było pozorne zmniejszenie stanu zatrudnienia, tj. gdy na miejsce zwalnianych pracowników zatrudnia się innych. Tymczasem ogłoszenie to, pomimo zbliżonego zakresu czynności do zakresu realizowanego przez powoda, dotyczyło pracy o innym charakterze oraz innego miejsca świadczenia pracy i innej jednostki organizacyjnej spółki.

Sąd Rejonowy nie przyznał też słuszności twierdzeniom powoda, że nie nastąpiła likwidacja jego stanowiska pracy w związku z prowadzeniem dalszej działalności sprzedażowej przez pozwaną spółkę. Wskazał, że działalność tej spółki polega na sprzedaży energii. N. przez spółkę prowadzenia swojej podstawowej działalności nie jest więc równoznaczne z dalszym istnieniem stanowiska pracy powoda. Sąd ten zaznaczył, że stanowisko – Starszy Menager ds. Sprzedaży – według taryfikatora kwalifikacyjnego pracodawcy: Starszy Specjalista ds. Sprzedaży zostało zlikwidowane wraz z Biurem Ekspansji Rynkowej. Sąd pierwszej instancji podzielił twierdzenia strony pozwanej, a także dał wiarę zeznaniom świadków: K. M., Ł. P., i J. T. dotyczących charakteru reorganizacji pozwanej spółki, z których wynika, iż w jej następstwie nie było już stanowisk pracy odpowiadających charakterowi pracy powoda, a zatem pracy o charakterze mobilnym – pracy na zasadzie „home office”. Po reorganizacji pracownicy świadczą pracę tylko w konkretnych stacjonarnych biurach regionalnych, a żadne z nich nie funkcjonuje na terenie województwa (...).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód B. M., zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego, a to:

1. art. 38 § 1 k.p. w zw. z art. 45 § 1 k.p. poprzez przyjęcie, że pozwany o zamiarze wypowiedzenia powodowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony zawiadomił na piśmie reprezentującą powoda zakładową organizację związkową pomimo, że powyższe nie zostało udowodnione;
2. art. 45 § 1 k.p. poprzez przyjęcie, że wskazana przyczyna rozwiązania stosunku pracy była prawdziwa, a w konsekwencji, że wypowiedzenie umowy o pracę było uzasadnione, pomimo przeprowadzonych dowodów oraz zaistniałych okoliczności faktycznych, które jednoznacznie wskazują, iż przyczyna wskazana w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę nie była prawdziwa;
3. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów polegające na sprzeczności wniosków końcowych sądu z materiałem dowodowym.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie dochodzonej kwoty tytułem odszkodowania z tytułu wadliwego rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem wraz z odsetkami oraz zasądzenie kosztów instancji odwoławczej, w tym zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy ustalił prawidłowo, w oparciu o analizę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena dowodów mieści się w granicach określonych dyspozycją art. 233 k.p.c., jest więc zgodna z logiką, wskazaniami wiedzy i doświadczeniem życiowym. Powołane przez Sąd Rejonowy przepisy prawa stanowiące podstawę prawną zaskarżonego wyroku zastosowane zostały prawidłowo. Ustalenia te, podobnie jak i dokonana przez ten Sąd ocenę materiału dowodowego Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne.

Za niezasadny uznać należy zarzut apelacji naruszenia art. 233§1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej nie zaś swobodnej oceny dowodów. Rzeczą strony, która zgłasza zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów jest wykazanie, że przy ocenie wiarygodności i mocy dowodowej konkretnego dowodu, na podstawie którego sąd dokonał ustalenia faktycznego, przekroczone granice swobodnej oceny dowodów, a nadto iż miało to istotny wpływ na wynik sprawy. Powód nie wskazał w stosunku do jakich dowodów ocena Sądu została dokonana z naruszeniem tegoż przepisu, zaś okoliczność, że ocena dokonana została niezgodnie z intencją skarżącego nie oznacza naruszenia art. 233§1 k.p.c.. Wnioski Sądu Rejonowego zostały logicznie powiązane z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd ten nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów i nie popełnił błędów w logicznym rozumowaniu. Zeznania świadków zasługiwały na przymiot wiarygodnych, gdyż cechowały się spójnością i logiką, a nadto znalazły potwierdzenie w pozostały zebrany w sprawie materiale dowodowym Powód nie przedstawił wniosków ani środków dowodowych mogących podważyć trafność ustaleń Sądu. Za niewystarczające należy uznać oparcie przez powódkę zarzutów apelacji na własnym przekonaniu o innej niż przyjął to sąd wadze i doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6.11.1998r., II CKN 4/98 niepubl.).

Sąd Rejonowy nie dopuścił się także naruszenia wskazanych w apelacji przepisów prawa materialnego.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż całkowicie chybiony jest podnoszony przez apelującego zarzut nieudowodnienia przez pozwanego pracodawcę, iż poinformował on reprezentującą powoda organizację związkową o zamiarze wypowiedzenia mu umowy o pracę, a tym samym nie uczynił zadość wymaganiom stawianym przez art. 38 § 1 k.p., co, w jego ocenie, stanowi naruszenie przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę w rozumieniu art. 45 §1 k.p. Podnoszone przez stronę powodową zarzuty kwestionujące

przeprowadzenie konsultacji związkowej nie zasługują na uwzględnienie, gdyż załączone do akt sprawy dokumenty wsparte zeznaniami świadka J. T. wskazują na jej przeprowadzenie przed wypowiedzeniem powodowi umowy o pracę w 6 maja 2013 roku.

W aktach niniejszej sprawy widnieje treść wiadomości

e-mail z dnia 17 października 2012 roku z godziny 8:46, która została wysłana przez oddział kadr pozwanego pracodawcy do władz organizacji związkowej – Organizacji (...) do której to wiadomości zostało dołączone jako załącznik pismo pracodawcy noszące datę 16 października 2012 roku, w treści którego to pisma poinformowano w/w organizację o zamiarze wypowiedzenia powodowi umowy o pracę, z przyczyn które stanowiły podstawę rozwiązania z nim stosunku pracy (k.375 i 379). Nadto do akt sprawy zostały dołączone potwierdzenie zapoznania się przez władze organizacji związkowej z treścią wspomnianej powyżej wiadomości e-mail i jej załącznikiem (k. 380, 381, 387).

Niezależnie od tego pozwany pracodawca przesłał pismo z 16 października 2012 roku o wskazanej powyżej treści w formie papierowej (co zostało też zasygnalizowane w treści wiadomości e-mail) do organizacji związkowej w dniu 17 października 2012 roku, zaś w aktach sprawy znajduje się potwierdzenie odbioru tego pisma przez organizację z tej samej daty (k. 384). Fakt poinformowania organizacji związkowej przez pozwanego pracodawcę o zamiarze wypowiedzenia powodowi umowy o pracę potwierdziła w swoich zeznaniach świadek J. T..

Tak więc uznać należy, iż na gruncie przedmiotowej sprawy została przeprowadzona – przed wypowiedzeniem powodowi umowę o pracę – wymagana prawem konsultacja związkowa, jako że pozwany pracodawca powiadomił reprezentującą powoda organizację związkową o zamiarze wypowiedzenia mu umowy o pracę pismem z dnia 16 października 2012 roku, które zostało jej przesłane w formie elektronicznej i papierowej.

Na uwzględnienie nie zasługuje wyartykułowany w apelacji

zarzut naruszenia art. 45 § 1 k.p. Zauważyć należy, iż pozwany pracodawca wskazał – w pisemnym oświadczeniu wypowiadającym powodowi umowę o pracę z dnia 6 maja 2013 roku – konkretne przyczyny uzasadniające rozwiązanie z powodem stosunku pracy, które były dla niego jasne i w pełni zrozumiałe. Zarazem pracodawca wskazał – we wspomnianym wyżej piśmie – przyczyny, które rzeczywiście, obiektywnie wystąpiły, a więc były prawdziwe.

Zauważyć należy, iż przed reorganizacją funkcjonowała w pozwanej

spółce (...) S.A. komórka organizacyjna- Biuro Ekspansji Rynkowej, w której umiejscowione było stanowisko pracy powoda B. M., do którego zadań należała sprzedaż energii elektrycznej dla wszystkich rodzajów klientów tj. klientów kluczowych, biznesowych, jak gospodarstw domowych z wyjątkiem klientów strategicznych. Powód wykonywał obowiązki jako przedstawiciel handlowy, a zatem pracownik mobilny, zaś do jego obowiązków należały czynności związane ze sprzedażą energii elektrycznej tymże klientom na terenie województwa (...).

Poza sporem jest też, iż w 2012 roku pozwana spółka dokonała reorganizacji w wyniku której w jednostce organizacyjnej Departament Handlu w Pionie Sprzedaży zlikwidowano Biuro Ekspansji Rynkowej, komórkę w której osadzone było stanowisko B. M.. Powyższe – jak wynika z materiału dowodowego, spowodowane było tym, że dochodziło do dublowania się tzw. kanałów sprzedaży na tym samym obszarze, w tym głównie Biura Ekspansji Rynkowej z zadaniami innej jednostki organizacyjnej tj. Biura Sprzedaży Pośredniej. Za likwidacją Biura Ekspansji Rynkowej przemawiała także niska efektywność ekonomiczna co powodowało nieopłacalność utrzymywania tej jednostki. Wskutek reorganizacji pozwanej spółki i zlikwidowania Biura Ekspansji Rynkowej zostały rozwiązane umowy o pracę z pracownikami zatrudnionymi w tej jednostce , a zatem nie tylko z powodem. Co istotne, na skutek dokonanej reorganizacji pozwana spółka nie zatrudnia pracowników, w tym pracowników mobilnych na terenie województwa (...), jak również nie prowadzi na tym terenie żadnego biura, co wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z zeznań świadków.

Strona pozwana wskazała w wypowiedzeniu, że zadania, które dotąd realizowane były przez Biuro Ekspansji Rynkowej i tym samym powoda ulegają likwidacji i nie będą realizowane w ramach pozwanej spółki co oznacza, że

likwidacji uległy konkretne zadania przypisane wskazanej wyżej komórce i powodowi i nie są już one realizowane w dotychczasowy sposób, co nie oznacza, że likwidacji uległo zasadnicze zadanie spółki jakim jest sprzedaż energii.

Po przeprowadzonej reorganizacji w pozwanej spółce sprzedaż energii elektrycznej klientom z terenu województwa (...) jest obecnie realizowana przez podmioty zewnętrzne - B. (...) - w stosunku do gospodarstw domowych i tzw. małych klientów biznesowych oraz pracowników zatrudnionych stacjonarnie w P. w Biurach Sprzedaży w ramach Referatów Klientów Strategicznych, Kluczowych i Biznesowych, a zatem w innej niż dotychczasowa formie i na innych zasadach.

W tej sytuacji, przyjęć należy, iż przyczyny uzasadniające wypowiedzenie powodowi umowy o pracę pismem z dnia 6 maja 2013 roku były prawdziwe, albowiem doszło do likwidacji stanowiska pracy powoda w następstwie likwidacji Biura Ekspansji Rynkowej oraz likwidacji zadań realizowanych przez tą jednostkę, zaś w ramach jej struktur, także zadań powoda.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490), obciążając nimi powoda.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o § 11 ust. 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 i w zw. z § 2 ust. 3 i § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).